

РЕШЕНИЕ

№ 18038

гр. София, 26.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 16.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3922** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на И. С. П., гражданин на Руската Федерация срещу Отказ за издаване на виза тип „Д“, издаден от Консулското длъжностно лице в посолството на РБългария в Санкт Петербург, Руска Федерация по заявление за виза №23006506, подадено на 19.12.2023г.

Твърди се в жалбата, че постановеният отказ е формален, несъобразен с приложимите материалноправни норми, в противоречие с целта на закона, както и с установената фактическа обстановка и представените доказателства. Не е изпълнена необходимата съгласувателна процедура с дирекция „Миграция“ – МВР. Посоченият аргумент за ненадеждност е вписан формално, без ясни и категорични доказателства, какво поражда извода за съмнение, относно надеждността на получените средства. Българското законодателство не поставя изискване за размера на декларираната печалба, поради което това не е основание за отказ. Налице е противоречие между конкретното фактическо основание и съдържанието на посочения нормативен текст – чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ. Жалбоподателят счита, че отказът за издаване на разрешение за дългосрочно пребиваване на територията на Република България е проява на незначитане на правото му на личен живот, свързан с избора му на това, къде желае да пребивава дългосрочно, което представлява нарушение на чл.8, т.1 и т.2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи.

В последното съдебно заседание по делото жалбоподателят не се явява и не се

представлява.

Ответникът – Консулско длъжностно лице в Генералното консулство на РБългария в Санкт Петербург не изпраща представител.

Софийска градска не взема становище.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорения Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, постановен от Генералния консул на РБългария в Санкт Петербург, Руска федерация по заявление, подадено на 19.12.2023г. е отказана виза тип „Д“ на И. П., гражданин на Руската федерация. Като основания за отказа са посочени: чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ – не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване или летищен транзит и чл.10, ал.1, т.24 от ЗЧРБ - са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешен срок за пребиваване. Във формуляра са изложени следните фактически обстоятелства: търговското дружество в РФ декларира печалба за 2021г. от 1365лв., за 2022г. – 1069лв., което поражда съмнения, относно надеждността на получените средства от чуждия гражданин. Вписани са двама търговски представители, численост на персонала – 2 човека.

Към заявлението е представено Решение за вписване в Единния търговски регистър на Българската търговско – промишлена палата от 13.11.2023г. на търговско представителство с наименование „Главметалл“ в България на дружество с ограничена отговорност със седалище в Санкт Петербург, Руска федерация, регистрирано на 20.07.2015г. в Единен държавен регистър на юридическите лица. Сфера на дейност на дружеството е търговия, продажба на метални изделия и конструкции, представител по пълномощия в РБългария е И. С. П. – търговски представител и Е. В. Нуждина – търговски представител. Приложен е и Договор за наем на недвижим имот, сключен на 10.11.2023г между И. С. П. като наемател и М. Т. С. – наемодател, за временно възмездно ползване на тристаен апартамент в [населено място], [улица], ет.2, ап.13 като офис за търговско представителство на „Главметалл“ ООД, Руска федерация.

По делото е постъпило Становище на Началник сектор „Миграция“ при ОД на МВР Бургас във връзка с извършени проверки по искането за дългосрочна виза на чужденеца И. П., [дата на раждане] , гражданин на Руската федерация, което е „Отрицателно“. Посочен е размерът на декларираната печалба за 2021г. от 69 хиляди рубли (1365лв.) и за 2022г. – 54 хиляди рубли (1069лева), което според становището „поражда съмнение относно надеждността на получаваните средства за пребиваване от апликанта“. Становището по съгласувателната процедура на ДА“Национална сигурност“ е положително, като за лицето няма данни, че представлява заплаха за националната сигурност.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като няма данни кога е връчен оспореният отказ, съдът я приема за подадена в срок, от лице с правен интерес

Отказът е по чл.9а, ал.2, т.4 от ЗЧРБ, но на основание чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ подлежи на

обжалване, тъй като лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека – правото му на личен живот.

Разгледана по същество жалбата се явява ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният отказ за виза е издаден от компетентен орган, не се констатира съществени нарушения на административно-производствените правила, като правилно е бил приложен от административния орган и материалния закон.

Съгласно посоченото в акта правно основание за отказ на чл. 10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ: отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит; а по т.24: са налице основателни съмнения, относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявление или намерението му да напусне страната в рамките на разрешените срок за пребиваване.

Като фактически мотиви за отказа, консулското длъжностно лице изцяло и дословно е възпроизвело информацията от становището на Началник сектор „Миграция“ при ОДМВР Бургас, но тя не е логически относима към посочените в административния акт правни основания на чл.10, ал.1 т.17 и т.24 от ЗЧРБ за издаването му. Не става ясно какви получени средства от чуждия гражданин се имат предвид, в какъв размер, кога и защо са получени от него и защо се съпоставят с декларираната от дружеството в РФ печалба за 2021г. и 2022г., която действително е минимална, но се отнася за период от 2-3 години преди отказа за виза. Не е изследван въпросът и няма събрани данни за други възможни източници на доходи на физическото лице, като следва да се има предвид, че ЗЧРБ изисква апликантът достоверно да докаже целта и условията на заявеното пребиваване, а не „надеждността на получени средства“, доколкото не е ясно какъв смисъл се влага в това понятие от административния орган. Също така, не е обсъдено решението за вписване на търговско представителство на Дружеството с ограничена отговорност „Главметалл“ в Единния търговски регистър на БТПП, приложено към заявлението във връзка с цитираната т.24 на чл.10, ал.1 от ЗЧРБ, отнасяща се до автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявление или намерението му да напусне страната в рамките на разрешените срок за пребиваване. Вместо това е отразено, че са вписани двама търговски представители и числеността на персонала е от 2ма човека, което не може да се отнесе като фактическо обстоятелство към състава на нито една от посочените точки на ал.1.

Липсата на ясни фактически основания, логически съответстващи на посочените правни такива в издадения административен акт представлява нарушаване на изискването за форма по чл.59, ал.2, т.4 от АПК и е порок, който води до неговата незаконосъобразност. Съдебната практика е категорична, че посочването на фактически и правни основания за издаването на акта от страна на органа е предпоставка за упражняване на съдебен контрол върху същия и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. Съдът не може да допълва липсващите мотиви на органа, нито в съдебната фаза да изяснява факти, които не са намерили отражение в оспорения акт. Тъй като изложените фактически обстоятелства не съответстват на посочените правни основания за отказа за виза, по същество липсват мотиви на акта и той следва да бъде отменен. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със

задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията и целта на престой на жалбоподателя в България и да прецени отговарят ли на законовите изисквания, доказват ли целта на пътуването, както и намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. С. П., гражданин на Руската Федерация Отказ за издаване на виза тип „Д“, издаден от Консулското длъжностно лице в посолството на РБългария в Санкт Петербург, Руска Федерация по заявление за виза №23006506, подадено на 19.12.2023г.

ИЗПРАЩА преписката на Консулската служба в Санкт Петербург в Посолството на Република България в Руската федерация за издаване в 30-дневен срок на законосъобразен административен акт, при изпълнение на задължителните указания дадени в решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: